

Nere i Rykskults
su var det en pige, som
skulle ha barn, nu barnuorster
var där nu tjälple hems.
Men hon hade brätt för hon
skulle få på halas, så hon
fråg sig. Hon var för bekig
hon läcka, så pigan dog.

Pigan besep, att hon skulle
dö, nu att det var barnuor-
stens del, så när hon gav

Klsta.

sig väg därifrån, så pigan
åt henne: "Detta ska bli
din bane." Nu barumorskan
 gick efter den där aldrig
vägen för utan hon alldeles
trivade bort. Nu hon sökte
läkare och allting, men det
var inget som hjälpte, utan
hon gick loss att gå till Harald.
Det var en kille, som bodde
där i socknen. Han var far
till Hakon Haraldsson i
Häradshult (jfr. denne be-
rättare!), och han kunde
lite av varje i den vägen.
Han lovade att ~~gå~~ hjäl-
pa henne. Han skulle kalla
upp pigan ur graven, så

==== 2
2670

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2670

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

att barnmorskan fick be
hövme om förlåtelse. Men
det var på det villkoret,
att hon lovade att inte
barnas på henn. Förjün-
de hon det, kunde det gå
illa för den bägge. Kv, för
di blev de fast vid gravan.
Harald lag med sig
barnmorskan om en kack
om gick upp till kyrkogår-
den. Där skälde han kack-
nen vid grunden men lag
med sig barnmorskan upp
till pigans grav. Nu så
öppnade han gravan om lät
piggen sliga upp. Men som
hon kom upp över jord, kunn-
de barnmorskan inte

lärna sig utan spottade
hemme på ett i ansiktet och
skrek: "Så har jag dig här,
din lida kona." Det skulle
hon inte ha gjort, för både
hon och Harald blev fast
vid gravstenen och kunde inte
röra sig ur fläcken. Men
så ropade Harald till någon
nere vid grinden att han
skulle gå upp till kyrko-
herde Rumbek och hämta
honon. Och när hans kom
upp till prästgården, stod
prästen och klädde sig, och
han sa bara: "Du behöver
inget säga. Jag är redan an-
modad." Och han följde med
upp till kyrkogården och

==== 4 H.

2670

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

skäldde allt till rätta igen.

Men Rumbek skrev
ut Harald från Ryteholts
socken, och han flyttade
hit till Hälsunda. Då var
pastor Lindblad präst här,
och Rumbek skrev ett brev
till honom och badade om,
hur det förhöll sig. Då pastor
Lindblad gick upp till Harald
och badade vid honom, och
han lovade att aldrig mer
ägnas sig åt något sådant.
och han höll ord med, för
som det vägen till honom
och ville ha reda på något,
så svarade han aldrig. Sen
började han gå och hälsa

pastor Lindblad, så det blev
en redig wäncka av honom.

Man gå nu utte om kalla
om, att jag har sagt det här
utte i saken, för sen han
kom till Klackunda gjorde han
aldrig något. Nu jag känner
ju väl hans söner, och vi ble-
ve nog inte goda vänner, om
de kunde veta, att jag kallat
om något sädant om deras
far.

6

6c

2670

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Småland

Uppt. av Bengt Godberg (präst)

7 7.

Mjöbo hd

Härlunda Sn

Berättat av Sofia Svensson

2670

1929

80 år (1909); född i Härlunda

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Röckla-visan.

Röckla-visan.

Da upplekhuaren
kom till Sofia Svensson, var
hennes första ord: "Hej, jag kom-
mer utte ihåg ett dugg mer
än den förskräckliga historien
uppe i Röckla. Men det minns
jag, för det var i min släkt
det hände." Ah så berättade hon:
"Nu nu Perelne de levde

så väl. Som ett paradiso
månde man det lika."

Men sen berättade hon
den från andra sagsman
kända sängen, samt lilla-
de följande.

Det var i min ställe
det hände. Anders i Röckla
var farfar åt den bruden,
som äger gården nu, och
^(den nuvarande ägaren)
han och jag är kusiner. An-
ders farfar var hette Per
och var gift med Kerstin,
och det är om som visan
handlar.

(Ägaren = gammal bon-
husman, berättaren,
= 80 år :. född 1849. 5 generationer
tidigare (äldre) född 1649.
= Pers föd. år :. 16-årsåld
händelsen)

8

2670

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKLIVSARKIV